

Kladno 1. 1. 2021

Modlitba

Hospodine, obracíme list, vstupujeme do nového roku, ale doba zůstává stejná. Uvědomujeme si, v čem žijeme, v napětí a nejistotě. Své problémy řešíme s mnohými chybami. Nejsme dostatečně moudří, ani opatrní. Přiznáváme, že se k tvému stvoření chováme povýšeně, panovačně a bezohledně. Působíme si problémy, které pak složitě řešíme, s mnohými lidskými ztrátami. A když hledáme viníky, neopomíjíme ani tebe. Hlavně se sami neumíme ke svým chybám přiznat.

Zapomínáme, že nám tvoje slovo nastavuje zrcadlo, ukazuje nám správný směr. My ale volíme zkratky, které nám přinášejí další problémy.

Děkujeme ti za otcovskou trpělivost, za péči a milosrdenství. Děkujeme za všechny, kteří bojují v první linii s pandemií, za lékaře, lékárníky, zdravotní sestry, hasiče, policisty i politiky.

Děkujeme za každého člověka, který v současné době pomáhá druhým k zmírnění tíživé situace, v níž se nachází mnoho lidí. Bože, 366× díky za rok 2020, za tvoji církev, za nás všechny. Amen.

Text zamyšlení (J 6, 68-69)

Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“

Zamyšlení

Sestry a bratři, kdyby změna letopočtu znamenala velký obrat a velkou změnu, možná by se nám teď ulevilo, jásal bychom, že rok 2020 máme za sebou. Jenže změna, která teď nastává, je jen v čísle. Už ne 20, nýbrž 21. Můžeme si přát, aby to číslo bylo šťastnější. Ovšem všichni dobře víme, že to nezáleží jen na čísle, nebo nejde o číslo letopočtu. Jde o nás, záleží to na nás. A celý náš osud je v rukou Pána Boha. Chceme-li říct, že záleží také a možná především na Pánu Bohu, musíme hned přidat, že my musíme chtít. Musíme jít vstříc Boží vůli. Musíme pustit Boha ke slovu a jít vstříc jeho příslibům.

Rok 2021 nepřináší žádný obrat, a na první pohled nic nového, pokud nemluvíme o zákonech ve státě, jak to bývá obvykle, že mnoho zákonů začíná platit úderem půlnoci nového roku. V této souvislosti se hodně mluví o zrušení superhrubé mzdy, a také o snížení daní. Díky tomu nám přibude v peněženkách nějaká koruna, někomu málo, někomu víc. Ale všichni se snad těšíme. Ovšem, jak říkají někteří, nejen rejpalové, k čemu nám to bude, když obchody budou zavřené a my nebudeme mít kde utrácet? Když některé služby zůstanou nepřístupné? Když se na některé lékařské zákroky, dožadující finanční spoluúčast, nedostává? K čemu je nám koruna navíc, když jsme spoutaní na lůžku a bojujeme o holý život? Pro nás je to možná

zdánlivý problém, kterým se nemusíme zabývat. Pro některé, i nám blízké, je to velmi aktuální a naléhavé. A co je naléhavé pro naše blízké, milí přátelé, je naléhavé i pro nás.

Co chci hlavně říct, je, že co se týče běžného života, se vším, co k němu patří, rok 2021 začal tam, kde skončil uplynulý rok. Plynule jsme vpluli do nového roku se vším, co nás v tom uplynulém roce zaměstnávalo nejvíce. Z tohoto pohledu nepoznáme žádný rozdíl, nepostřehneme, že něco skončilo, a něco začíná. Prázdné kostely, roušky všude, omezení pohybu a mnoho podobného charakterizovalo rok 2020 a charakterizuje, aspoň zatím, i rok 2021.

Když budeme hledat něco pozitivního, co máme za sebou, bude toho zřejmě málo, ale něco určitě. Nějakou událost v osobním životě a v rodině, která nám udělala radost a jiné momenty ze života. Patří k těm pozitivním momentům také Bůh a jeho péče? To je otázka víry a důvěry. Mám stárnoucí matku, kterou trápí nemálo zdravotních problémů, a k tomu důsledky pandemie a také strach o své děti, vnoučata a pravnoučata. Když se jí při telefonickém hovoru ptám, jak se jí vede, její odpověď většinou zní ve smyslu “bez Boha by to bylo horší.” Nebo “Bojujeme, díky Bohu.” To je pro mě povzbuzující, i když je mi líto, že má tolik starostí. Jedna presbyterka z Horních Vilémovic reagovala zajímavě, když se jí povedlo něco, co méně čekala. Na dotaz od dětí nebo vnoučat “mami, babi, jak se Ti to povedlo?”, bezeslovně ukazovala prstem k nebi, jako kdyby chtěla říct, ptáte se na špatné adrese, otázku adresujte k Pánu Bohu. Podobně reagovala v situaci, kdy nevěděla, co a jak. Naznačila, že Bůh ví, a ona čeká na Něho. Naučila své děti a vnoučata trpělivost a důvěru v Pána Boha.

Důvěřovat Bohu, čekat na Něho. To je základ. Máme alternativu? „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“ To je Petrova odpověď Ježíšovi, na dotaz, zda ho chtějí opustit jako ostatní učedníci, kteří se nad Ním pohoršili, když o sobě řekl, že jeho tělo je pravý pokrm, a jeho krev je pravý nápoj. Přitom z toho pramení mnoho našich problémů, z odmítání zdroje pravého pokrmu a pravého nápoje. I v současnosti spíš více nadáváme na všechno, na všechny i na Boha, než abychom přiznali svoje pochybení a svoji malomyslnost, a ulpěli s důvěrou k Bohu, který nás neúnavně skrze evangelium a Ducha svatého napomíná.

Život nám připravil zajímavý osud. Učíme se dělat spoustu věcí jinak, a nově. V něčem jsme ohleduplnější. Uvědomujeme si, více než jindy, že nezodpovídáme jenom za svůj život, ale na našem chování závisí i život druhých, a ten náš také částečně záleží na chování lidí kolem nás. Celý svět je jak na jedné lodi.

Kdysi jsme kritizovali děti, aby pořád neseděly jen u počítače, aby vyhledávaly osobní kontakt s vrstevníky, teď jsme rádi, že se s vrstevníky mohou vidět aspoň na sociální síti. Zvali

jsme lidi do kostela, teď zveme, aby nás sledovali online. Ale věřme, že všechny alternativy jsou jenom dočasné, dokud nepřekonáme krizi.

Rok 2021 je taková nemalá výzva, boj. Máme mnoho dočasného, dokud nepřekonáme krizi. Boha nepřekonáme, za všech okolností je tentýž - včera, dnes i zítra. Nemá alternativu. Petr to krásně zdůvodňuje. “Ty máš slova věčného života.” Jedině Bůh, skrze svého Syna Ježíše Krista, nabízí to, co my nemůžeme nabídnout, co můžeme jen přijmout. Patří k tomu poslušnost, vzájemnost, pokora, láska, šetrnost, zejména vůči přírodě, trpělivost a milosrdenství.

Můžeme své problémy řešit různě, můžeme najít mnoho východisek. Ale zároveň chtějme, aby u toho všeho byl náš věčný Bůh, hledejme u všeho jeho vůli. Stává se, že se hledají různé cesty, různá řešení pro nějaký problém. Přes pokusy a omyly se hledá, co se chytne. Za jedním vědeckým úspěchem je mnoho slepých uliček. Můžeme to samé říct o své víře? O Bohu? Kdo jiný má slova věčného života? Kdo jiný nám ukáže dál za hranice našich možností?

Učedníci to neměli s Ježíšem lehké. Jejich soužití jim přinášelo mnoho potíží. Z povídání s Ježíšem měli možná více otázek než odpovědí. Když viděli svého mistra konat tolik znamení, měli z toho možná větší zmatky než jasno. Přesto došli k jednoznačnému závěru, že život s tímto Pánem nemá alternativu. Věděli, že jedině on nabízí něco navíc, přidanou hodnotu k tomu, co máme, co můžeme sami vytvořit. Přitom oni sami to od Ježíše často schytali. Slyšeli, jak jsou neschopní, malověrní, jak tomu nerozumí, jak jsou nechápaví, netrpěliví. Pro ně bylo podstatné to, že jim to říká někdo, kdo je má rád, kdo to s nimi myslí dobře. Nechtěl je shazovat, odradit, ale nastavit zrcadlo a připravit je na nelehký život, a nelehký úkol ve světě.

Naše víra není o tom, aby nás Bůh chválil, jak jsme bezvadní, jak všechno zvládáme. Bůh nám chce říkat pravdu do očí o nás a o našem životě. Nedělá to ze zášti, ale z otcovské lásky.

Právě za uplynulý rok Bůh lidstvo nepochválí. Něco se mu (lidstvu) vymklo mimořádně z kontroly. Lidstvo něco zvoralo, přivodilo si nemalé problémy, ze kterých se bude dlouho dostávat. A věřím, že to půjde s Boží pomocí. Bůh nás nepochválí, ale jeho přízeň nás doprovázela a bude doprovázet.

Loučíme se s nelehkým rokem 2020 s vděčností Bohu za trpělivost a milosrdenství. Vstoupili jsme do roku 2021 s vírou, že jeho milosrdenství nás neopustí, že pomůže lidstvu překonávat krok za krokem své maléry. Ale musíme chtít, musíme spolupracovat, musíme se snažit. Jsme všichni na jedné lodi. Proto je důležité, abychom si uměli podávat pomocnou ruku, a drželi se přitom Pána Boha s Petrovským vyznáním: “ke komu jinému bychom šli, Ty máš

slova věčného života. Přeji vám, milí přátelé, sestry a bratři, Boží dotek, Boží blízkost a přítomnost po celý rok 2021. Amen.

Přímluvy

Bože, temnoty pro tebe, nejsou tak temné, a tvá noc září světlem tvé lásky. Prosvít' naše temné dny nového roku, prozař naše noci a doprovázej nás na každém kroku.

Tam, kde nedbalost, lhostejnost a sobectví ničí život, rozsévej svoji lásku, milosrdný Bože. Tam, kde nespravedlnost a útlak ničí a láme lidi, rozsévej světlo spravedlnosti a lidskosti, osvobozující Bože. Tam, kde se hlad, chudoba, nemoci a smrt stávají nesnesitelnými, roznášej svoje milosrdenství, milostivý Bože. Tam, kde nedůvěra, nenávisť, hněv a války ničí životy, rozsévej mír, Bože, dárce pokoje.

Bože, otevři nám oči, abychom kráčeli po světle tvé lásky. Chraň nás před námi samotnými, abychom se nestali rukojmími vlastní malomyslnosti. Pomoz nám ke svobodě, abychom sloužili tobě a bližním 365 dní v roce.

Hledíme k tobě s nadějí, že nás nic neoddělí od tvé lásky, která je v Ježíši Kristu, v jehož jménu tě tiše prosíme...

Vyslyš hlas tvých dětí, které k tobě spolu volají: **Otče náš...**

Požehnání

Cestě moudrosti jsem tě učil, vodil tě stopami přímosti. Půjdeš-li jimi, kroky tvé neuvíznou, jestliže poběžíš, neklopýtneš. Napomenutí se chop a neochabuj, dodržuj je, to je tvůj život. (Př. 4, 11-13)